

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/45/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210937
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612210937.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova ul. 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi Slovenská republika, za ktorého koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/230/2012-91 zo dňa 13.11.2013 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd (v celom rozsahu) zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal uloženia odporcovi povinnosti zaplatiť mu majetkovú škodu, ako aj nemajetkovú ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Vychádzal z toho, že v exekučnej veci tamojšieho súdu sp. zn. 5Er/207/2005 exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora konal priebežne, bez zbytočných prietahov. Prioritne zdôraznil, že v predmetnom exekučnom konaní (vzhľadom na príslušné prechodné ustanovenia Exekučného poriadku) nebola stanovená povinnosť rozhodnúť o návrhu na zmenu súdneho exekútora do 30 od jeho doručenia. Nadväzne nebol preukázaný nesprávny úradný postup (existencia prietahov v dotknutom exekučnom konaní), ako jeden z (kumulatívnych) predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Okresný súd za nepreukázaný považoval aj vznik škody.

O trovách konania rozhodol tak, že v spore úspešnému (§ 142 ods. 1 O.s.p.) odporcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko si tento procesný nárok neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na nové prejednanie. Namietal, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k nim vyjadriť a navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Za takejto situácie došlo podľa odvolateľa k degradácii zásady kontradiktórnosti konania. Uviedol, že elektronicky podal návrh na zrušenie pojednávania odôvodnený skutočnosťou, že všetci sudcovia daného okresného súdu sú vylúčení z pojednávania a rozhodovania vo veci. Okresný súd však ignoroval predloženú žiadosť o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. V žiadosti sa pritom zdôrazňovalo, že navrhovateľ trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní. Správne mal okresný súd vec predložiť na rozhodnutie o pridelení inému súdu; bez vydania akéhokoľvek rozhodnutia však bola možnosť obrany navrhovateľa pred zákonným sudcom celkom zmarená.

Odvolateľ poukázal na svoje vyjadrenie (obsiahnuté v návrhu), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Uvedené rozhodnutie krajského súdu bolo podľa odvolateľa vydané v rozpore s ustálenou praxou iných krajských súdov a s judikatúrou Ústavného súdu SR, či Európskeho súdu pre ľudské práva v otázke práva na nestranný súd.

Súdu prvého stupňa navrhovateľ vytýkal (i) viacero omylov, z ktorých napríklad uviedol konštatovanie súdu, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, hoci v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Nesprávny úradný postup exekučného súdu podľa odvolateľa spočíva hneď v niekoľkých skutočnostiach, nielen v jednej z nich. Konajúci súd sa musí preto vysporiadať so všetkými vytýkanými zložkami nesprávneho úradného postupu, v napadnutom rozhodnutí tomu tak nie je, čo spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v ustanovení § 212 ods. 1, 2 písm. b/ O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 za súčasnej aplikácie § 156 ods. 3 O.s.p.) napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Len vo všeobecnosti je akceptovateľná úvaha odvolateľa, že súčasťou kontradiktórneho konania je právo byť oboznámený s predloženými dôkazmi, vyjadriť sa k nim a podávať dôkazné návrhy. Zásada kontradiktórnosti predovšetkým pojmovo však predvída procesnú aktivitu účastníkov konania. Ťažiskom realizácie procesných práv účastníkov je pritom práve pojednávanie, na ktoré bol navrhovateľ riadne a včas predvolaný a svojim postupom - bezdôvodnou neúčastou na súdnom pojednávaní - sa o ich bezprostredné naplnenie sám obral. V prípade účasti na pojednávaní by sa navrhovateľ zúčastnil vykonávania dokazovania, mohol by navrhovať jeho doplnenie, resp. sa k vykonanému dokazovaniu vyjadriť. V tejto spojitosti sú potom ďalšie námietky navrhovateľa o odňatí práva konať pred súdom a porušení zásady kontradiktórnosti bezpredmetné.

Zároveň nezodpovedá priebehu konania odvolateľove tvrdenie, že nebol upovedomený o vyjadrení protistrany k veci samej. Predmetný procesný úkon odporcu mu bol doručený dňa 11.6.2013. Navyše, v prípade riadneho využitia vlastných procesných práv sa mohol o obsahu dotknutého vyjadrenia (opakovane) dozvedieť aj na pojednávaní súdu I. stupňa.

Predvolanie na termín pojednávania (dňa 13.11.2013 o 8.00 hod.) bolo navrhovateľovi doručené 29.10.2013. Elektronickým podaním (bez zaručeného elektronického podpisu) dňa 12.11.2013 o 14.11 hod. navrhovateľ žiadal o odročenie pojednávania z dôvodu jeho kolízie s pojednávaním právneho zástupcu navrhovateľa pred Okresným súdom Nitra. Prvostupňový súd správne vyhodnotil uplatnený dôvod odročenia ako nie dôležitý (§ 119 ods. 1 O.s.p.). Odhliadnuc od nepreukázania tvrdenej kolízie právneho zástupcu navrhovateľa; táto bez ďalšieho nie je dôvodom na odročenie pojednávania (bližšie napr. sp.zn. I. ÚS 68/1998z 13.1.1999). Navyše, krajskému súdu je z rozhodovacej činnosti známe (§ 121 O.s.p), že právny zástupca navrhovateľa disponuje tak viacerými advokátmi, ako aj advokátskymi koncipientami, z ktorého titulu aj v prípade reálnej existencie kolízie pojednávania na rôznych súdoch v tom istom čase je spôsobilý zabezpečiť riadne poskytovanie právnych služieb klientovi/ účastníkov. Navrhovateľ zároveň v odvolaní - v rozpore so stavom veci - tvrdil, že o odročenie pojednávania žiadal z iného dôvodu.

Ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. (v spojení s § 119 O.s.p.) umožňuje súdu zväžiť dôvodnosť návrhu na odročenie pojednávania a konať i v neprítomnosti účastníkov konania. Odlišné chápanie predmetného ustanovenia by viedlo k jeho obsolentnosti a zároveň k nežiadúcim prieťahom v konaní. Inými slovami, v prípade pojednávania bez prítomnosti účastníka za podmienok predpokladaných zákonom nemôže dôjsť k odňatí práva konať pred súdom (bližšie napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 116/93) a zároveň nie je porušená zásada kontradiktórnosti sporového konania.

Ustanovenie § 119 ods. 2 písm. c/ O.s.p. predvída riešenie opísanej procesnej situácie (nesúhlas súdu s uplatneným dôvodom požadovaného odročenia) oznámením účastníkovi (na jeho elektronickú adresu), ako súd posúdil návrh na odročenie pojednávania. V dôsledku postupu navrhovateľa, ktorému musel byť tvrdý dôvod odročenia (kolízia pojednávania) známy už (minimálne) niekoľko dní vopred a napriek tomu o odročenie pojednávania požiadal až v okamihu, kedy nebolo možné mu efektívne (do

úvahy prichádzalo len oznámenie v samotný deň pojednávania, pričom však vzdialenosť sídla právneho zástupcu navrhovateľa od sídla konajúceho súdu je cca 300 km) oznámiť stanovisko súdu k návrhu na odročenie pojednávania, sa využitie daného ustanovenia stalo bezpredmetným.

Zodpovedá doterajšiemu priebehu konania a stavu veci, že zákonná sudkyňa správne postupovala v intenciách záväzných rozhodnutí nadriadeného súdu (uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5NcC/62/2012 z 28.2.2013) o jej nevyhlúčení. Navrhovateľ ani v posudzovanom odvolaní neuviedol žiadne iné/dalšie okolnosti, ktoré by mali zakladať jej vylúčenie, než tie, ktoré už boli predmetom posúdenia nadriadeného súdu. Zároveň dotknutý záver o nevyhlúčení rešpektuje aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR (napr. uznesenia sp. zn. 3 Nc 14/2010 z 31.5.2010; 6 Cdo 201/2013 z 19.6.2013, či 4 Cdo 228/2013 z 28.4.2014) v otázkach posudzovania inštitútu sudcovskej nestrannosti.

V rámci meritórneho posúdenia veci odvolací súd poukazuje na zodpovednosť navrhovateľa za obsahové vymedzenie odvolania a na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.). Z tohto aspektu je zjavné, že navrhovateľ (nepochybne z dôvodu predkladania enormného množstva typových podaní) v odvolaní rezignoval na akúkoľvek konkrétnu úvahu vo vzťahu ku vecným dôvodom, ktoré okresný súd viedli k zamietnutiu návrhu. Nadväzne je úplne nenáležitým tvrdenie o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia pre nedostatok dôvodov. Naopak, odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu ako celok spĺňa všetky parametre zákonného odôvodnenia.

K žiadnemu zo zásadných záverov okresného súdu (t.j. chronológia úkonov v danej exekučnej veci a - predovšetkým - nevymedzenie lehoty na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora), na ktorých založil meritórne zamietajúce rozhodnutie, však odvolateľ nepredložil relevantnú, resp. akúkoľvek protiargumentáciu. Fakticky sa obmedzil na všeobecné konštatovania („nesprávny postup spočíva v niekoľkých skutočnostiach“, „konajúci súd sa musí vysporiadať s všetkými vytýkanými zločkami nesprávneho úradného postupu“), ktoré sú len opakovaním návrhu bez náležitej reakcie na konkrétne nosné dôvody napadnutého rozhodnutia.

V danej spojitosti platí, že odvolací súd nemôže v sporovom/kontradiktórnom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu účastníka/odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmavať rozhodnutie na základe iných, než účastníkom konania v odvolaní vznesených námietok. Zároveň však platí, že nie je prípustné konfrontovať prvostupňový súd so závermi, ktoré v konaní nevyslovil, resp. so situáciami, ku ktorým ani nedošlo (napr. už vyššie spomínaný odlišný dôvod na odročenie pojednávania).

Nakoľko odvolacie dôvody navrhovateľa boli neopodstatnené (v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. je krajský súd viazaný konkrétnymi dôvodmi odvolania) a neboli zistené ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 212 ods. 3 O.s.p.), potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý, výrok o trovách prvostupňového konania. Okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore i návrhový charakter rozhodovania o náhrade trov.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Odvolateľ - navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Naproti tomu odporca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.